

Februari 1988

"Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam"

(Romeinen 6 : 12a)

Wij zijn op weg, beste lezer! Dat betekent dat we er (nog) niet zijn. Weliswaar .... het einde van de reis komt in zicht, maar we wonen nog uit van de Heere.

Dit uit-wonen van de Heere, doet me denken aan schipbreukelingen in een woedende zee. Waar zullen ze aanlanden? Zullen hun voeten ooit wandelen in het paradijs van God? Zullen ze de barre reis overleven?

De apostel Paulus drukt iets van die nood uit in de woorden: UW STERFELIJK LICHAAM. Wat is een sterfelijk lichaam? Een sterfelijk lichaam ben ik-zelf. Een sterfelijk lichaam is een broze tent, door de storm bewogen en geschud.

Bij "sterfelijk lichaam" moet u niet alleen denken aan hoofdpijn en andere pijnen. Dat hoort óók bij het sterfelijk lichaam ... we kunnen daar veel last van hebben. "Sterfelijk lichaam" wil echter méér zeggen. Het is mijn door de dood getekende bestaan, dat mijn sterfelijk lichaam wil beheersen. Dat sterfelijk lichaam is (nog) niet gelijkvormig aan het heerlijk lichaam van de Heere Jezus. 't Is niet opgewassen tegen de indringers van binnen en van buiten. In dat sterfelijk lichaam wil het lichaam van de dood, dat is de macht van de zonde, de overhand hebben en houden. Het bittere water uit de verdorven fontein van ons leven wil zich verspreiden over mijn ganse leven. Wat zijn wij diep gevallen!

Nu staan er twee rijken en twee koningen tegenover elkaar. Satan, de mensensmoordenaar van de beginne ... ik ben hem toegefallen (wee mijner). Hij laat zijn rechten gelden op mijn sterfelijk lichaam. Hij wil er op de troon zitten. Hij wil regeren. Hij wil mijn ontrouwe hart en leven altijd weer begeistere. Hij zegt: Jij, sterfelijk mens, zondaar, hoort bij mij. Ik heb recht op jou. Jij hoort niet bij God. Wat moet je bij God doen? Je sterfelijk lichaam en je lichaam der zonde hebben de weg naar God eeuwig toegesloten. De leugenaar fluistert ons toe: Luistert nu maar naar mij ... je past bij mij ... je sterfelijk lichaam verraadt je. Je ontrouwe hart zegt het je ... dat je voor de hel bent ... daar hoor je thuis, jij, en alle leugenaars!

Lieve lezer ... wat moet ik doen? Moet ik duivel en zonde gelijk geven? Neen, dat kan niet!

Zou ik, die hem eenmaal gelijk gaf, hem gelijk blijven geven? Wat dan? Zal ik alles in het werk stellen om mezelf beter in de hand te houden? Zal ik alle krachten mobiliseren om de strijd aan te binden tegen zonde, duivel en wereld? Zal ik meer bidden en smeken om kracht van boven? Ik moet toch een "ander" mens zijn?

Zou dat helpen, lezer? Heb je jezelf eronder gekregen? Geef eens eerlijk antwoord? Is

FEBRUARI 1988 (NR 193)

het beter of erger met u geworden?

Ik zie dat u twijfelt bij het zoeken naar een antwoord. Nog even, dan zakt uw hoofd op de tafel. U verraadt uzelf! U durft niet te zeggen dat het er met u goed bijstaat!

Kom ... we hadden het over twee rijken en twee koningen die tegenover elkaar staan. Laten we nu eens luisteren naar die ander Koning.

Andere heren hebben lang genoeg over ons geregeerd! Wat zegt de Heere? Wat zegt het eeuwig-blijvende Woord? Dat Woord zegt: Je bent dood, want je bent met Jezus begraven, door de doop in de dood. Je bent met Christus gestorven!

Nu moet je eens even stil zijn ... iemand die begraven is heeft niets om in de melk te brokkelen. Even stil zijn ... 't is genoeg als je bloedeloze lippen murmelen: Heere, ontferm U mijner! Het Woord zegt: Jezus stierf in uw plaats. Hij, de heilige Middelaar, stierf de dood van de gevloekte. Niet per-ongeluk. Neen. Hiertoe kwam Hij in deze wereld. Hij, de verkoren Knecht van de Vader, wilde de gevloekte zijn. Niemand heeft ooit zoveel zonden gehad als de zondeloze Jezus. Zijn zonden waren meer dan de haren van Zijn hoofd. Wie zou de diepte van Zijn ellendestaat kunnen peilen? Hij hing te sterven aan het kruishout, in de buitenste duisternis. Hij werd tot zonde gemaakt! Hij is het door de Vader geschonken zoenmiddel. Hij ging in het vuur, waar wij eeuwig moesten branden.

Hoort u Geest en Woord getuigen? Ze zeggen: Dat bent u! U hing daar, van God en mensen verlaten. U bent daar gestorven! U bent begraven! U bent daar, in de hof van Jozef, opgewekt!

Ach, lieve vriend ... daar spreekt dat Vleesgeworden Woord: Gij zult met Mij in het paradijs zijn, want Ik sterf, en gij zijt gestorven. En wederom: Ik leef, en gij zult leven.

Stil ... nog even stil ... doden praten meestal niet ... De dood en de zonde zijn aan hun einde gekomen op Golgotha. Hemel en hel horen de woorden: VOLBRACHT! Nu kan Jezus de geest geven en de adem uitblazen. Ja, nu mag Hij Zijn geest bevelen in de handen van de Vader. Nu is er DE WEG. Dit alles is het werk van de getrouwe getuige!

Wie heeft er nu gelijk? Hij of de duivel? Of ik?

HIJ HEEFT GELIJK! JESUS CHRISTUS! HOORT HEM!

Nu gaan we terug naar de woorden: Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam ... De duivel en ik zullen het niet winnen. Neen, ik word hier niet opgeroepen tot monnikenwerk ... dat zou een huichelachtig spel zijn!

Ik word geroepen tot het Lam, dat de zonde der wereld wegdroeg. Door Hem word ik gedrongen tot aanvaarding van mijn totale bankroet (Golgotha). Elke poging hier onderuit te komen, geeft het lichaam der zonde gelegenheid tot het overheersen van het sterfelijk lichaam in boze begerlijkheden.

Het geloof in mezelf of in m'n geloof, zet de deur open voor de heerschappij van de zonde.

Maar o, hoe zal dat beoefend worden in het leven van sterfelijken?

Hoe zullen wij, door alles heen, het daarvoor houden?

Hier hebben wij te maken met de "goede strijd des geloofs". We behoeven waarlijk niets te verwachten van de wapenen van het vlees. In deze strijd is een andere, geestelijke wapenrusting nodig.

Die lieve apostel neemt ons als bij de hand en leidt ons naar Golgotha en graf. Dáár

FEBRUARI 1988 (NR 193)

roept hij, door de Heilige Geest ons toe: Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam!

En wordt mijn vlees door 't kwade licht verrast, ai, laat het mij toch nimmer overheersen.

Hij is de Heere! Hij is de Heere der heren en de Koning der koningen.
Kom ... ik ben blij geworden, en toch moet ik huilen. Ik zal opstaan en verder gaan. Gaat u mee? Op deze waarheid wil ik gaarne leven en sterven. Heere, help! Want U hebt geholpen en U bent eeuwig Helper.

Vraagt gij naar heiligheid? Ik weet gewis,
Dat niemand in waarheid heilig is,
Dan een arme zondaar, die in de wonden
Van zijn Heiland heeft gevonden
Genade en vree.

Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk.
God geeft ons de overwinning door onze Heere Jezus Christus!

Wie komt er ooit te gruw'lijk snood,
Te veel van alle kracht ontbloot,
Te walgelijk, te vuil, te blind,
Te diep er in, te hopeloos,
Die toch nog geen genezing vindt,
Genezing voor altoos???

Een groet aan u allen!

Ds. D. Ch. Overduin